

мыслило за вещественнѣ ползѣ и даже, като о-
прѣдѣлн годишното му спомоществованіе по поло-
винѣ лирѣ, — цѣнѣ толкова умѣрена, на каквѣ-
то сравнително съ състояніето на книгопечята-
ніето и на пощитѣ у насѣ не може ся намѣри
никое періодическо списаніе, у който и да е другъ
народъ, то прѣдвиждаше за пръвѣтъ години еднѣ
възможнѣ загубѣ, коѣто прія да тегли, само да
бѣде достѣпно списаніето на всичкѣтъ сиромашкы
кисин: нѣ най-послѣ двѣгодишнѣй опытъ иди да ни
покаже, че сме разчитали всичко безѣ гостиника
и че ако отивамы се така, ніе неправимъ друго,
освѣнѣ да тыкамы самото заведеніе кѣмъ съсып-
ваніе. И дѣйствително, когато мысляхмы, че мал-
ката цѣна на списаніето ще има поне това прѣи-
мущество, да привождѣ отъ годинѣ на годинѣ по-
вече спомоществователи, ніе съ голѣмо разоча-
рованіе видѣхмы, че додѣ пръвѣтъ годинѣ бѣхѣ
1500, спомоществованіята, спаднахѣ вторѣтъ го-
динѣ на 988, и това като да не стигаше, а от-
горѣ глѣдамы и отъ това малко число спомоще-
ствованія да остоятъ близу 13,000 гр. вересія!

На какво да ся отдаде това печално явленіе?

Ніе самоволно исповѣдвамы, че Читалището
е далечъ отъ да е испълнило обѣщаніята си за
нарѣжданіето на списаніето, ніе даже прѣви при-
познаваме значителнитѣ му недостатѣци; нѣ Чи-
талището съ чистѣ съвѣсть може да каже, че ако
не е могло да испълни както трѣба обѣщаніето
си, то не произходи отъ недостатѣкъ на добрѣ